

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด*

A Study of Comprehensive Reading Achievement of Matthayomsueksa 2 Students Using KWLH Plus Technique with Think-Pair-Share

Received:	March	28, 2019
Revised:	June	12, 2019
Accepted:	June	14, 2019

มนตรี เกื้อทาน (Montree Kueathan)**

บำรุง ชำนาญเรือ (Bamroong Chamnanrua)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

คำสำคัญ : การอ่านจับใจความ, เทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

This article is a part of the study for the Master Degree of Education Program in Teaching Thai Language, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Silpakorn University.

** นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail: phayoe@gmail.com, โทร. 0967616769

A graduate student under the Master Degree of Education Program in Teaching Thai Language, Department of Curriculum and Instruction, Graduate School, Silpakorn University. E-mail: phayoe@gmail.com, Tel. 0967616769

*** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Thesis Advisor Ph.D. Department of Curriculum and instruction, Faculty of Education Silpakorn University.

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare the comprehensive reading achievement of Matthayomsueksa 2 students before and after the learning management using KWLH Plus technique with Think-Pair-Share. 2) study the students' opinions towards the KWLH Plus technique with Think-Pair-Share. The sample of this research were 44 Matthayomsueksa 2/9 students of Satriwatabsornsawan School, Phasi Charoen District, Bangkok in the second semester of the academic year 2018. The research instruments were lesson plans, an achievement test and a questionnaire on the students' opinions towards the KWLH Plus technique with Think-Pair-Share. The data were analyzed by mean, standard deviation and dependent samples t-test. The result of the study were as follows: 1. The students' comprehensive reading achievement after using KWLH Plus technique with Think-Pair-Share was significantly higher than before using KWLH Plus technique with Think-Pair-Share at .01 level. 2. The students' overall opinions towards the KWLH Plus technique with Think-Pair-Share were at a high agreement level.

Keywords: Comprehensive Reading, KWLH Plus Technique with Think-Pair-Share

บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลกได้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ มากมาย ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และโดยเฉพาะด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งทำให้การติดต่อสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ สามารถทำได้ง่ายสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ส่งผลให้บุคคลผู้สนใจใฝ่รู้สามารถพัฒนาองค์ความรู้ ศักยภาพ คุณภาพ และประสิทธิภาพของตนเองให้ก้าวหน้าทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และวิธีการอย่างหนึ่งซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถประสบความสำเร็จดังกล่าวได้ก็คือ การอ่าน เพราะว่าการอ่านเป็นกระบวนการพื้นฐานที่สมองใช้ศักยภาพในการประมวลผลข้อมูลข่าวสาร ปรากฏการณ์ เรื่องราว ความรู้สึนึกคิด จินตนาการ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นที่ปรากฏแก่สายตาออกมาเป็นความคิดความเข้าใจในเชิงการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ต่อไป (แมนมาส ขวลิขิต, 2544: 232; ทศนีย์ ศุภเมธี, 2544: 79; พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ, 2539: 45)

นอกจากนี้ ศิวกันท์ ปทุมสูติ (2540: 15) ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 11) และ จิตา บุษามสาย (2559 : 192-193) ยังได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ในทำนองเดียวกัน พอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือและหัวใจที่สำคัญต่อการพัฒนาชีวิตตั้งแต่เกิดจนถึงวัยชรา ช่วยให้คนเรียนเก่ง ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณในทางที่ดีงาม และยังช่วยประสานความรู้ของมนุษย์จากทุกชนชาติทุกภาษาที่เกิดจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากทั่วโลกเข้าด้วยกัน ทำให้เกิด

การพัฒนาสิ่งใหม่ให้เจริญรุ่งเรืองเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติมากมาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนได้นั้น ต้องอาศัยทักษะด้านการอ่านเป็นหัวใจหลัก เพราะการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเรียนวิชาอะไรก็จำเป็นต้องอาศัยการอ่าน ถ้านักเรียนมีทักษะที่ดีในการอ่านแล้ว การเรียนวิชาอื่นๆ ก็จะเกิดผลดีตามไปด้วย ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านด้วย เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะความสามารถด้านการอ่านที่ดี แต่การที่จะพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะความสามารถด้านการอ่านที่ดีได้นั้น จำต้องอาศัยการฝึกฝนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และการอ่านที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถดังกล่าวได้นั้น คือ การอ่านจับใจความ เพราะเป็นการอ่านที่มุ่งเน้นหาสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจให้สอดคล้องกับแนวคิดของผู้เขียน ตลอดจนสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม การหาประโยคใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์หรือเรื่องราว ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร บอกใจความหลัก บอกใจความรอง เก็บสาระสำคัญของเรื่องและเขียนสรุปใจความสำคัญได้ (สิริวรรณ นันทจันทุล และ ธนพร เสรีชัยกุล, 2554: 136 ; สุภาณี พัดทอง, 2542: 65 ; สุภัสสร วัชรคุปต์, 2543: 66)

การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานต่อการแสวงหาความรู้ เนื่องจากการอ่านจับใจความเป็นการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านในระดับต้นอันเป็นพื้นฐานของการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ การอ่านจับใจความจึงมีความสำคัญต่อการแสวงหาความรู้สรรพวิทยาต่างๆ เพื่อที่จะบอกได้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นถูกหรือผิด เหมาะสมหรือไม่ ดังที่ ฌอนอมวงค์ ล้ายอดมรรคผล (2541: 55) ศรีวิไล พลมณี (2545: 122) และ ธีรยุทธ ธีระศิลป์ (2551: 36) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านจับใจความสำคัญนับเป็นหัวใจของการอ่านทุกรูปแบบช่วยให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามเจตนาของผู้เขียน เป็นพื้นฐานการอ่านระดับต้นที่สำคัญมากสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจับใจความไม่ได้ก็ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ หากต้องการใช้ประโยชน์จากการอ่านนั้นก็ต้องกลับมาอ่านใหม่ทำให้เสียเวลา

จากรายงานประจำปีของสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ ปีการศึกษา 2559 และแบบสรุปผลการเรียนรายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ ปีการศึกษา 2560 ได้สรุปผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559-2560 พบว่า ยังมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่โรงเรียนกำหนดคือ เมื่อพิจารณารายภาคเรียนพบว่า ปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 1 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 63.11 ภาคเรียนที่ 2 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 70.73 และ ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 67.88 ภาคเรียนที่ 2 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 59.68 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้คือต้องมีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป และ จากรายงานสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โครงการ PISA 2012-2015ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เกี่ยวกับผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่านใน PISA แสดงแนวโน้มการลดต่ำลงของผลคะแนนเฉลี่ยการอ่านของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมทั้งประเทศ นักเรียนมีผลการประเมินด้านการอ่านใน PISA 2015 ลดลงจาก PISA 2012 คือ นักเรียนที่สามารถทำข้อสอบการอ่านได้ถูกต้องมีสัดส่วนลดลงจากเดิม ร้อยละ 50.3 ในปี 2012 เหลือร้อยละ 43.5 ในปี 2015 และนักเรียนที่ตอบผิดเพิ่มมากขึ้นจากเดิม ร้อยละ 44 ในปี 2012 เป็นร้อยละ 52.4 ในปี 2015 ทั้งนี้มีนักเรียนที่ไม่ตอบลดลงจากเดิม ร้อยละ 5.7 ในปี 2012 เหลือร้อยละ 4.1 ในปี 2015 โดยที่คะแนนเฉลี่ยขององค์การเพื่อความ

ร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) ด้านการอ่านใน PISA 2012 มีค่าเท่ากับ 496 คะแนน และใน PISA 2015 เท่ากับ 493 คะแนน ส่วนประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านของนักเรียนในปี 2012 เท่ากับ 441 คะแนน และ ในปี 2015 เท่ากับ 409 คะแนน ซึ่งมีคะแนนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 32 คะแนน ทั้งนี้มีข้อสังเกตจากการประเมิน PISA ที่ผ่านมาจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพบว่า หากนักเรียนมีคะแนนด้านการอ่านต่ำ จะทำให้คะแนนด้านอื่นต่ำไปด้วย

การที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการอ่านจับใจความที่สูงขึ้นนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าแสวงหาแนวทางการใช้วัตกรรมการสอนแบบต่างๆ แนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ ตลอดจนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านนั้น มีหลากหลายวิธี ได้แก่ DR-TA SQ4R STAD KWL Plus และ KWLH เทคนิคเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน ทักษะการคิดของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ผู้วิจัยเห็นว่ามียังวิธีหนึ่งที่ น่าสนใจและเหมาะสมกับการแก้ปัญหาการอ่านจับใจความคือ การจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWLH Plus เป็นวิธีการสอนที่ได้รับการพัฒนามาจากเทคนิค KWL และ KWL Plus ตามแนวคิดของ Ogle ที่นำมาใช้ในการสอนอ่าน (Ogle, 1986, อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2552: 122) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะเป็นวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือทำ ฝึกการตั้งคำถาม ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ เป็นการช่วยกันระดมความคิด โดยประมวลเอาประสบการณ์เดิมของตนเองมาตั้งคำถามแล้วตรวจสอบคำตอบ ก่อนที่จะเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเห็นว่าวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ น่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ก่อให้เกิดการคิดอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการฝึกคิดแสดงความคิดเห็น นั่นก็คือ การจัดการกิจกรรมแบบคู่คิด (Think Pair Share) ซึ่งเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เริ่มจากการกำหนดปัญหาหรือโจทย์คำถามให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ก่อนที่จะนำคำตอบที่ได้ไปอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนคำตอบกับกลุ่มย่อยหรือเพื่อนคู่คิดของตนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มจำนวน 2-6 คน โดยละความสามารถ เมื่อได้คำตอบที่เห็นว่าถูกต้องหรือดีที่สุดแล้ว จึงนำไปสู่การอภิปรายนำเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานร่วมกัน เป็นกลยุทธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นตอบโต้ได้อย่างเสรี (กิดานันท์ มลิทอง, 2548: 145 ; สนอง อินละคร, 2544: 190 ; สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2544: 33) และจากการศึกษาวิจัยของ อุบลวรรณ ส่งเสริม (2561 : 1370-1371) เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มหรือทีมได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus และกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เน้นทักษะการอ่านเป็นสำคัญ ซึ่งการที่จะสามารถอ่านและทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้นั้น จำต้องมีทักษะด้านการอ่านจับใจความที่ดีด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus และกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

มาใช้ร่วมกันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

- 1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 421 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก ได้ห้อง ม.2/9 มีนักเรียนจำนวน 44 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด
ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ
- 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 รวมระยะเวลาทั้งหมด 10 คาบ ทั้งนี้ไม่นับรวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The one-group pretest-posttest design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีความสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยมีการสลับข้อและตัวเลือก ซึ่งข้อสอบที่คัดเลือกมาใช้มีค่าความยากง่าย (p) 0.35-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20-0.53 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (KR-20) เท่ากับ 0.83

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีความสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

การดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน มาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน เพื่อเก็บคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพของเครื่องมือแล้วจำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 10 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) นำแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน มาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน เพื่อเก็บคะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ครบทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test) และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย ปรากฏผลตามรายละเอียด ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	44	30	17.43	3.15	-14.529	0.00
หลังเรียน	44	30	23.86	2.70		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หลังเรียน ($\bar{x}$ = 23.86, S.D. = 2.70) สูงวก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 17.43, S.D. = 3.15) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาคำความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน สามารถปฏิบัติตามได้ไม่ยากจนเกินไป	4.25	0.78	มาก	1
2. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	4.25	0.69	มาก	1
3. นักเรียนได้รู้จักแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.18	0.79	มาก	2
4. นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือ	4.18	0.76	มาก	2
รวม	4.21	0.51	มาก	(3)
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
1. นักเรียนมีความสนใจสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.23	0.86	มาก	4
2. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.30	0.70	มาก	2
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกันเรียนรู้กับเพื่อนเพื่อความสำเร็จของการทำงานคู่	4.27	0.66	มาก	3
4. ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.32	0.86	มาก	1
รวม	4.28	0.56	มาก	(2)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				
1. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและเพื่อนคู่คิด	4.39	0.69	มาก	2
2. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน	4.34	0.86	มาก	3
3. นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ	4.43	0.76	มาก	1
4. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ	4.32	0.71	มาก	4
รวม	4.37	0.58	มาก	(1)
โดยภาพรวม	4.29	0.55	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 1 ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.58) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 2 ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.56) และ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.51)

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWLH Plus เป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายโดยใช้คำถามเป็นแนวคิดในการพยายามค้นหาคำตอบ ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนตัวเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดอย่างเป็นระบบขั้นตอน โดยมีการวางกรอบแนวทางให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาอย่างมีลำดับขั้นตอน โดยครูคอยเป็นผู้กระตุ้นหรือซักถาม ให้นักเรียนร่วมกันระดมสมอง เพื่อค้นหาคำความรู้เดิมที่นักเรียนมีก่อนจะเริ่มอ่าน นักเรียนช่วยกันคิดและตั้งคำถามว่า ต้องการเรียนรู้อะไรเพิ่มเติมจากเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ นักเรียนได้มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ภายหลังเมื่อนักเรียนอ่านแล้ว นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาบันทึก นอกจากนี้ ในขั้น H ยังเป็นขั้นตอนที่ฝึกให้ผู้เรียนได้แสวงหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ จากนั้นนักเรียนสร้างแผนภาพความคิด ในขั้น Mapping โดยครูอธิบายการสร้างแผนภาพความคิด และกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละคู่สร้างแผนภาพความคิด โดยเลือกข้อมูลที่จำแนกรายละเอียดของเนื้อหา เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่านและบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เป็นการฝึกการจัดลำดับข้อมูลและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่าน และ ขั้น Summarizing คือ การสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูอธิบายการเขียนสรุปใจความ นักเรียนร่วมกันระดมสมองในการเขียนสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งนำเสนอผลงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชราน เล่าเรียนดี (2552: 132) และ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2547: 75) ที่กล่าวว่า เทคนิค KWLH Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นด้านทักษะการอ่านเป็นสำคัญ สามารถตรวจสอบความรู้ได้ด้วยตนเอง ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด ตลอดจนจัดระบบข้อมูลเพื่อการนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะในการอ่านทุกระดับได้ เนื่องจากมีแนวทางในการฝึกเป็นลำดับขั้นตอนชัดเจน

อนึ่ง อาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก การนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดซึ่งเป็นการทำงานที่เน้นการมีส่วนร่วมมาใช้ร่วมกัน ทำให้ผลลัพธ์ของงานที่ทำประสบผลสำเร็จมากขึ้น เพราะกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น จนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ด้วย สอดคล้องกับที่ วัฒนาพร กระจุกทุกซ์ (2542 : 42) และ กิตานันท์ มลิทอง (2548: 145) กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการทำงานเป็นทีม เป็นกระบวนการกลุ่มที่ทุกคนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นวิธีการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด โดยการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ได้พูดคุยและอภิปรายร่วมกัน เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ของงานหรือข้อสรุปร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 93) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน หลังเรียนด้วยแบบฝึกโดยใช้เทคนิค KWLH Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุศรา สวนสำราญ

(2554: 117) ที่พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด อยู่ในระดับเห็นด้วยมากในทุกด้าน เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานเป็นระบบ รองลงมา ได้แก่ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนคู่คิด และ นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ เป็นลำดับสุดท้าย การที่ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้เป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นเทคนิคที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ทำให้นักเรียนได้เกิดการฝึกฝน ฝึกคิดและวางแผนการทำงาน ส่งผลให้ทำงานได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น และนักเรียนต่างรู้สึกว่าคุณเองมีส่วนสำคัญต่องานที่ได้รับมอบหมายเท่าๆ กัน จึงทำให้นักเรียนต้องรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและเพื่อนมากขึ้น ทั้งยังก่อให้เกิดความสนิทสนมยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน เป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนนำไปสู่การช่วยเหลือกันในด้านต่างๆ และยังสามารถนำขั้นตอนการอ่านไปปรับใช้กับการเรียนวิชาอื่นหรือการอ่านในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 95) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus พบว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนและช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ พบว่า ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ครูเป็นกันเองคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูคอยเดินสำรวจตรวจตรา เพื่อคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ อธิบาย พร้อมทั้งตอบข้อซักถามของนักเรียนเมื่อเกิดความสงสัยหรือปัญหาในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเองกับครูผู้สอนมากขึ้น ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม (2538: 78) กล่าวว่า บุคลิกภาพของครูเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยครูควรมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแสดงท่าที่เป็นกันเอง กระตือรือร้นในการสอนเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอยากเรียนรู้ รองลงมา ได้แก่ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทคนิคที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนคู่คิดของตน ดังนั้นจึงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นของตนเองแล้วแลกเปลี่ยนกับเพื่อนคู่คิด เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ยอมรับร่วมกัน ทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น และ นักเรียนมีความสนใจสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอนเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ ได้ฝึกการตั้งคำถาม ฝึกการคาดเดาคำตอบ ทำให้รู้สึกสนใจว่าจะได้พบเรื่องราวใหม่ๆ อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ทั้งยังได้อภิปรายย่อยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนคู่คิดและเพื่อนในชั้นเรียนเพิ่ม

ความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รินทร์ภัส เถลิธรรมวงษ์ (2557: 65-66) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ไม่ง่วง ไม่เครียด และสนุกสนานเป็นกันเอง โดยครูต้องคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหาตลอดระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม และครูต้องมีบุคลิกภาพที่เป็นมิตรกับนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และต่อครู

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน สามารถปฏิบัติตามได้ไม่ยากเกินไป รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ และ นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือเป็นลำดับสุดท้าย การที่ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทคนิคที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นเทคนิคที่มีหลายขั้นตอน จึงอาจทำให้นักเรียนบางคนเกิดความสับสนในบางขั้นตอนของการปฏิบัติกิจกรรม และนักเรียนบางคนยังขาดประสบการณ์หรือความรู้เดิมในเรื่องที่จะอ่าน จึงทำให้ไม่สามารถตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านในบางประเด็นได้ ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนฝึกลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จึงอาจทำให้นักเรียนบางคนเกิดความเบื่อหน่ายได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วันวิดา กิจเงา (2557 : 85) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับ เทคนิค KWL Plus พบว่า ครูต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด ความเชื่อมโยง อาศัยความร่วมมือกันเพื่อทำให้บรรลุเป้าหมายของการทำกิจกรรม และครูต้องคอยดูแลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เพื่อพัฒนาการสอนอ่านจับใจความดังต่อไปนี้

1. ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำช่วยเหลือ รวมถึงอธิบายข้อสงสัยที่นักเรียนแต่ละคู่ไม่เข้าใจให้ทั่วถึง เพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนเกิดความเข้าใจในบทเรียนนั้นๆ
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นการสอนที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ดังนั้นครูผู้สอนต้องตระหนักถึงการจัดลำดับในแต่ละขั้นตอนให้ถูกต้อง เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสนในการปฏิบัติตาม
3. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน กล้าแสดงความคิดเห็น ดังนั้น ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันอย่างเต็มที่
4. ครูผู้สอนควรศึกษาเนื้อหาบทเรียนอย่างละเอียด และทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อหาบทเรียน เพื่อสามารถอธิบายหรือให้คำแนะนำแก่นักเรียนได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus หรือกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะหรือร่วมกับเทคนิควิธีสอนอื่นๆ เช่น SQ4R, MIA, SIRC เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดกับตัวแปรอื่นๆ เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านเพื่อการวิจารณ์ เป็นต้น

References

- Busamsai,T. (2016). “kānphatthana thaksa kān ‘ān čapčai khwām duāi theknik kān rianrū bāp SQ sī R dōi chai khōmūn thōngthin čangwat kānčana burī khōng nakriān chan prathomsuksā pī thī hā ” [The development of comprehensive reading skills for grade 5 students using SQ4R technique focusing on reading texts about local information of Kanchanaburi province]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 9,3 (September – December) : 192-193
- Chamnankit, B. (1997). “lakkaṇ sōṇ” [Teaching Principle], Nakhonsawan : Nakhon Sawan Rajabhat University.
- Chauykaew, S. (2014) “kānphatthana khwāmsāmat nai kān ‘ān čapčai khwām khōng nakriān chan prathomsuksā pī thī sām duāi bāp fuk kān ‘ān čapčai khwām dōi chai theknik KWLH Plus” [The development of comprehensive reading ability for grade 3 students using reading exercises with KWLH PLUS technique], Master of Education Thesis Thai Language Teaching Department of Curriculum and Instruction Graduate School Silpakorn University.
- Chawalit, M. (2001). nēothāng kān songsoēm kān ‘ān (chabap kākhai phoēmtoēm) [Guideline for Reading Promotion (Revised edition), Bangkok : Bannakit.
- Inlakorn, S. (2001). “theknik withī sōṇ lāe nawattakam thī chai čat kitchakam kān rian kāsōṇ thī nēn phū rian pen sūnklāng” [Teaching technique and the Innovation of learning management for learner-centered teaching], Ubonratchathani : Ubonkit Opsetkanphim.
- Khuhaphinant, C. (1999). kān ‘ān lāe kān songsoēm kān ‘ān [Reading and Reading Promotion], Bangkok : Sinlapabannakhan.
- Lamyodmakpol, T. (1998). “kānphatthana samatthaphāp nai kān ‘ān” [Reading competency development], In Lamyodmakpol, T. (Eds.), ‘ēkkasān kāsōṇ chut wichākān chai phāsā Thai lem 2 [Teaching document for Thai Usage], (pp. 55). No. 14. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Larblersboon, P. (1996). phāsā Thai 4 [Thai Language 4], Bangkok : Chulalongkorn University Printing.
- Lowriendee, W. (2009). rūpbāp lāe konlayut kānčatkān rianrū phūa phatthana thaksa kān khīt [Patterns and Strategies for learning management to develop thinking skills], Nakornpathom : Silpakorn University Printing.

- Malithong, K. (2005). thekno^loyiⁱ læ k^ans^us^an ph^ua k^ansuks^a [Technology and Communication for Education], Bangkok : Faculty of Education Chulalongkorn University.
- Mooncome, S. & O. (2004). 19 withiⁱ chatk^an rⁱanr^u : ph^ua phatthana^a khw^amru^u læ thaksa [19 Learning management : Knowledge and skill development], No. 5. Bangkok : Parbpim.
- Nantachantoon, S. & Serichaikul, T. (2011).ph^as^a Thai ph^ua k^ans^us^an [Thai for Communication], No. 7. Bangkok : Kasetsart University.
- Patthong, S. (1999). k^achai ph^as^a Thai 1 [Thai Usage 1], No. 4. Bangkok :Thammasat University.
- Phatumsoot, S. (1997). k^an ‘^an ph^ua chiwit [Reading for Life], Bangkok : Tono Grammy.
- Pienchop, S. & Intarumphun, S. (1995). withiⁱ s^on ph^as^a Thai radap matthayommasuks^a [Thai teaching methods for the secondary school], No.3. Bangkok:Chulalongkorn University.
- Ponmanee, S. (2002). ph^as^a læ k^ans^on [Language and Teaching], No. 4. Chiang Mai : Faculty of Education Chiang Mai University.
- Ra-ngubtook, W. (1999). k^achatk^an rⁱan k^ans^on thiⁱ nen ph^u rⁱan pen s^unkla^{ng} [Management of learner-centered teadhing], Bangkok : Love and Lippres.
- Sinthuravech, S. (2001). kitchakam phatthana^a ph^u rⁱan radap prathom suks^a [Learner development activity for the elementary school], Bangkok : Wattanapanit.
- Songserm, U. (2018). “k^anphatthana^a nawattakam r^upba^ep k^an rⁱan k^ans^on tam thritsadiⁱ k^an rⁱanr^u ba^ep r^uamm^u ph^ua so^emsa^{ng} thaksa tha^{ng} panya^a tam kro^p mat^rathan^a khunnawuthi radap ‘udomsuks^a samrap naksuks^a khru^u ” [The Development of an instructional model innovation based on theory of cooperative learning to enhance cognitive skills on Thai qualification framework for higher education for student teachers]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 11, 2 (May - August) : 1370-1371
- Sounsumran, B. (2011). “k^anphatthana^a phonk^an rⁱanr^u læ thaksa k^an khit wikhr^o kh^ong nakrⁱan chan prathomsuks^a piⁱ thiⁱ ha^a thiⁱ chatk^an rⁱanr^u duaiⁱ theknik KWLH Plus r^uam kap kitkamk^an rⁱanr^u ba^ep khu^khit” [The development of learning outcomes and analytical thinking skill of the fifth grade students taught by KWLH PLUS technique with Think-Pair-Share], Master of Education Thesis Curriculum and Supervision Department of Curriculum and Instruction Graduate School Silpakorn University
- Suphamethi, T. (2001). phrut^tikam k^ans^on wicha^a ph^as^a Thai radap matthayommasuks^a [Methods and Approaches in Teaching Thai at Secondary School Levels], Bangkok : Dhonburi Rajabhat University.

Theerasilp, T. (2008). kanchai phasa Thai [Thai usage], Bangkok : Odeon Store.

Vajragupta, S. (2000). “chut kanson kan ‘an chapchai khwam doi chai nithan samrap nakrianchan prathomsuksa pi thi 3” [A reading comprehension package using tales for prathom suksa three students], Master of Education thesis Department of Educational Graduate School Burapha University.